UFFIZIO

D E'

MORTI

SETTE SALMI

PENITENZIALI

UFFIZJ

DELLO SPIRITO SANTO

E DELLA

SANTA CROCE
CON GLI ARGOMENTI DE SALMI.

IN ROMA
NELLA STAMPERIA PAGLIARINI
MDCCLXXXII.

CON LICENZA DE SUPERIORI.

L. Franc Barbert sincet Benonia Silv. Pomarede Sinley. Proflant Roma in Topporaphio Palearmano.

Si recita intiero cioè coll' Invitatorio, ed i tre Notturni, nel giorno della Commemorazione di tutti i Fedeli Defonti , nell' Effequie , e nell' active commemorume at mar tracer Doynes, met Liguete, è neu Anniverfario di ciafcun Defonto: ed allora fi radioppiano le Antifone, così al Vefpro, come al Mattutino, e fi tralefiti al Vefpro il Salmo Lauda anima mea, ed alle Laudi il De profundis, e fi termina con una fola Orazione. Negli altri tempi fi recita come fla novato,

VESPRO.

Assolutamente s' incomincia dall'Antifona Placébo Dómino.

S A L M O 114.

David ringrazia Dio in questo Salmo d' averlo liberato dal gran pericolo, in cui l'avea posto la ribellione d' Assalonne. Il Profeta è qui la figura d' un' Anima Cristiana, che dopo aver sostenuti gli sforzt delle tentazioni, si trova al punto d'andare a godere Dio.

Iléxi, quoniam exaudiet Dominus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit áurem fuam mihi: & in diébus meis invocábo.

Offiz, de' Morti

Uffizio de' Morti

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni: * & no-

men Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miféricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliá-

tus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam:

quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuir ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapíu. Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Nel fine d'ogni Salmo si dice: Réquiem

ætérnam * dona eis , Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antifona. Placébo Dómino in regióne vivórum. Antifona. Hei mihi, Dómine!

S A L M O 119.

David nel tempo della persecuzione di Saulle prega Dio a volerlo disendere contro le calumnie de suo nemici, e piange su la lunghezza del suo essiio. Così noi pure dobbiam chiedere a Dio e il fine de nostri combattimenti contra il nemico della salute, e il fine del nostro essiio su questa terra.

A Vespro.

D Dóminum , cùm tribulárer, cla-A mávi : * & exaudívit me . Dómine , líbera ánimam meam a

lábiis iníquis, * & a lingua dolófa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus defolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea!

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus:* cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Antifona. Dóminus custódit te.

S A L M O 120.

David fa quì parlare un giusto afflitto, che alza gli occhj a que sagri monti, onde spera il soccorso, e che si consola con la speranza nella Divina provovidenza. Sotto nome di monti santi si dee intendere il Cielo, o le montagne di Gerusalemme. Molti Interpreti applicano questo Salmo al Popolo Giudeo, che schiavo in Babilonia anela la sua patria.

Uffizio de' Morti

Evávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi .

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum:*
neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet,

qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio
tua: * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam ruam Dóminus.

Antifona . Si iniquitates .

S A L M O 129.

Questo Salmo risguarda i Giudei oppressi dalle miserie in Babilonia: convien pure ad ogni peccatore, che vuol placare l'ira di Dio.

E profúndis clamávi ad te, Dómi-B D : ne: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tux intendentes * in vocem

deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Dómine: *Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter

legem tuam sustinui te, Dómine.
Sustinuit ánima mea in verbo ejus:* spe-

rávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem;*
speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum mifericórdia, * & copiófa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Si iniquitates observaveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Antifona. Opera.

Uffizio de' Morti S A L M O 137.

David ringrazia Dio, perchè ha esaudito le sue preghiere. Alcuni riseriscono questo Salmo alla persecuzione di Saulle; altri a quella d'Assalonne.

Onfitébor tibi , Dómine , in toto C corde meo : * quóniam audífti verba oris mei .

In conspéctu Angelorum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, & constitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, & veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem. Confiteántur tibi, Dómine, omnes Reges

terra: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et captent in viis Dómini: * quóniam ma-

Et cantent in viis Dómini:* quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélfus Dóminus, & humília réspicit: * & alta a longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendíſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Donald Lines

Dóminus retribuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in Taculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

v. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. Be Beati mórtui qui in Dómino moriúntur .

Antifona. Omne.

CANTICO DELLA B. VERGINE. Luc. 1. c

La Vergine Santissima, avendo concepito Gesù Cristo portossi a visitare S. Elisabetta, sua cugina: in tale incontro pieno di maraviglie, ella pronunziò questo Cantico

Agníficat * ánima mea Dóminum. M & Et exultávit spíritus meus * in Deo Salutári meo .

Quia respéxit humilitatem ancilla sux:* ecre enim ex hoc beatam me dicent omnes gereratiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est:

& fanctum nomen ejus.

Et nisericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Uffizio de' Morti

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * & exaltávit

húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel puerum suum, * recordátus misericórdia sux.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sæcula.

Réquiem atérnam, &c.

Antifona. Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: & eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Le seguenti Preci si dicono nei giorni feria-

li inginocchioni.

Pater noster, segreto.

v. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

32. Sed líbera nos a malo.

S A L M O 145.

Il Profeta esorta i Giudei, schiavi in Babilonia, a considare in Dio solo, e da lui solo sperare il sine de' loro mali.

Auda ánima mea Dóminum , lau-La dábo Dóminum in vita mea: * pfallam Deo meo , quámdiu fúero.

Nolite confidere in principibus, * in filiis

hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitationes eorum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum, & terram, mare, & ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus folvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet; * vias peccatórum dispérdet

o Uffizio de' Morti

Regnábit Dóminus in ſæcula, Deus tuus Sion * in generatiónem & generatiónem. Réquiem ætérnam, &c.

v. A porta inferi.

B. Erue, Dómine, ánimas eórum.

v. Requiéscant in pace.

R. Amen.

y. Dómine, exáudi oratiónem meam.

By. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Eus, qui inter Apostólicos sacer-De dótes, fámulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

De lútis amátor: quæfumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc æculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Idélium, Deus, ómnium Cóndi-F tor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculórum.

B. Amen.

v. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat eis.

. Requiéscant in pace.

Be. Amen.

A MATTUTINO.

Si dice il seguente Invitatorio nel giorno di tutti i Morti, ed ogni volta che si dicono i tre Notturni, come spra a carta 1. Negli altri tempi si lassia il detto Invitatorio, e si comincia dall' Antisona dei Salmi delli Notturni, e si dice solamente un Notturno con le Laudi con quest' ordine: il Lunedì e Giovedì, il primo Notturno: il Martedì e Venerdì, il scondo Notturno: il Mercordì e Sabato, il terzo Notturno.

Invitatorio. Regem, cui ómnia vivunt:

veníte, adorémus.

E si replica. Regem, cui ómnia vivunt, * veníte, adorémus.

SALMO 94.

David eforta in questo Salmo il suo Popolo a lodare la grandezza d'Iddio, a testificargli riconoscenza de' suoi benesici, e ad obbedire alla sua voce.

Eníte, exultémus Dómino, jubilé V mus Deo falutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei. Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus fuper omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem fuam, quia in manu ejus funt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipfe cónfpicit.

Venite, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos áutem pópulus ejus, & oves páscux ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secúndùm diem tentatiónis in deserto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Venite, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde: ipsi verò non cognovérunt vias meas, 14 Uffizio de' Morti.

quibus jurávi in ira mea, si introsbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, ado-

rémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: & lux perpétua lúceat eis.

Venite, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

NOTTURNO

Per il Lunedì, e Giovedì.

Antifona. Dírige.

SALMO 5.

Questo Salmo riguarda il tempo, nel quale David suggiva la persecuzione di Saulle. Il Proseta domanda a Dio giustizia de' suoi nemici.

Erba mea áuribus pércipe, Dómi-V ne, * intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis mex; * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

re in Energie

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem:* perdes omnes qui loquúntur mendácium

dacium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego áutem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dômine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam...

Quóniam non est in ore eórum véritas:*

cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum , linguis suis dolóse agébant , * júdica illos , Deus .

Décidant a cogitatiónibus fuis, fecúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te,* in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

16 Uffizio de' Morti.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Réquiem atérnam, &c.

Antifona. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Antifona. Convértere, Dómine.

S A L M O 6.

David abbattuto, e languente fotto il pefo de' fuoi peccati, e delle disgrazie , che n' erano gli effetti, domanda a Dio d' effer liberato da' fuoi mali: fentendosi poi efaudito, rimprovvera a' suoi nemici che essi in vano hanno sperato la sua rovina.

Omine, ne in furóre tuo árguas D me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserère mei, Dómine, quoniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu

Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * falvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno áutem quis consitébitur tibi? La-

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitatem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecationem meam:* Dóminus orationem meam suscépir.

Erubéscant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Antifona. Nequándo.

SALMO 7.

Questo Salmo dee rapportarsi al tempo della persecuzione di Saulle. Il Profeta rappresenta a Dio la sua innocenza, e lo prega a dichiararfi per lui; esorta ancora i suoi nemici a convertirsi, e predice il loro castigo. Le persecuzioni sofferte dal santo Re sono la figura di quelle, che ha sofferte Gesù Cristo. Uffiz. de' Morti

Omine Deus meus, in te spe-D ravi: * falvum me fac ex ómnibus persequentibus me, & síbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui sal-

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala: * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequatur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam: * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua: * & exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto, quod mandásti: * & synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: *

Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, fecúndùm justítiam meam, * & secúndùm innocéntiam meam super me.

Confumétur nequítia peccatórum, & díri ges justum, * scrutans corda, & renes Deus. Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, & pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum. Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce parturiit injustitiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitatem.

Lacum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndùm justítiam ejus: * & psallam nómini Dómini altíssimi.
Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, ne-

que qui salvum fáciat. v. A porta ínfesi. z. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, tutto segreto.

Lezione prima. Job 7. d

Arce mihi, Dómine; nihil enim P funt dies mei. Quid est homo, quia magnisicas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum diluculò, & súbitò probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non áusers iniquitatern meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam, & si manè me quæssieris, non subsistam.

Re. Credo, quòd Redémptor meus vivit: & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Sal-

vatórem meum.

v. Quem visúrus sum ego ipse, & non álius, & óculi mei conspectúri sunt.

Et in carne mea vidébo Deum Salvató-

rem meum.

Lezione seconda. Job 10.

Ædet ánimam meam vitæ meæ: dimíttam advérsum me elóquium meum: loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi, cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, & ópprimas me, opus mánuum tuárum, & consilium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt, aut sicut videt homo, & tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium sécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

R. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto sectidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem. * locum industries.

quiem, & locum indulgéntiæ.

v. Qui ventúrus es judicáre vivos & mór-

tuos, & sæculum per ignem.

Tu eis, Dómine, dona réquiem, & locum indulgéntia. Lezione terza. Job. 10. b

Anus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu: & fic repéntè præcípitas me? Meménto quæso, quòd sicut lutum séceris me, & in púlverem reduces me. Nónne sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum me coagulásti? Pelle & cárnibus vestisti me: óssibus & nervis compegísti me. Vitam & misericórdiam tribussti mili, & visitátio tua custodívit spíritum meum.

182. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ?*

Quia peccávi nimis in vita mea.

v. Commíssa mea pavésco, & ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre.

Quia peccávi nimis in vita mea.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
 lux perpétua lúceat eis.

Quia peccávi nimis in vita mea.

Poi le Laudi come di sotto a carte 43.

A Mattutino.

NOTTURNO Per il Martedì, e Venerdì.

Antifona. In loco páscuæ.

S A L M O 22.

David in questo Salmo considera Dio come un buon Pastore, e fotto questa figura espone le cure della provvoidenza a suo riguardo. Quello che racchiude questo Salmo, è tutto Cristiano, e principalmente non vi è servo di Dio, che non possa applicarselo in un senso morale, e spirituale.

Ominus regit me, & nihil mihi

collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítia, * pro-

pter nomen fuum.

Nam, etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me

consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam: * ad-

vérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est! 4 Uffizio de' Morti.

Et misericordia tua subsequetur me, *
ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. In loco páscux ibi me collocávit.

Antifona . Delícta :

SALMO 24.

E verisimile, che quesso Salmo fosse fatto nel tempo della ribellione di Assalonne. David implora il soccorso di Dio nella sua affiizione, e considerando i suoi mali come giuste pene dei suoi peccati, entra in gran sentimenti di penitenza. Noi possimo applicarci quesso Salmo in tutte le nostre affiizioni, ma sopratutto quando siamo combattuti dai nemici della salute.

D te, Dómine, levávi ánimam A meam: * Deus meus, in te confido, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritate tua, & doce me:* quia tu es Deus Salvátor meus, & te sustínui tota die.

Reminiscere miserationum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ a

faculo funt.

Delícta juventútis mex, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundum misericordiam tuam meménto mei tu: * propter bonitatem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc

legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias fuas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus &

testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim .

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, * & testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserère mei: * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ funt : * de necessitatibus meis érue me .

Vide humilitatem meam, & labórem meum: * & dimítte univérsa delscta mea. Réspite inimícos meos, quóniam multiplicati sunt: * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæférunt mihi: quia fustínui te.

Líbera, Deus, Ifrael * ex ómnibus tribulatiónibus fuis.

Réquiem atérnam, &c.

Antifona . Delícta juventútis meæ , & ignorántias meas ne memíneris , Dómine . Antifona . Credo vidére .

SALMO 26.

David perseguitato da Saulle, ma intrepido in mezzo de pericoli per la confidenza in Dio, sospira quindi la veduta del Tabernacolo: in simil forma un giusto, combattuto senza posa da nemici della salute, sospira poscia la celeste patria.

Ominus illuminátio mea, & salus

D mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, *
a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes: * ut

edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, & cecidérunt.

Si consistant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

C. / I I / \

Si exúrgat advérsům me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & ví-

sitem templum ejus.,

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo; * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Dómine, requiram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declí-

nes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus áutem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * & dírige me in fémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam infurrexérunt in me teftes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sustine Dóminum.

Réquiem ætérnam, &c.'

Antifona. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

V. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

Re. Cum princípibus pópuli sui. Pater noster, tutto segreto.

Lezione quarta. Job 13. d

Espónde mihi: Quantas hábeo iniR quitátes & peccáta, scélera mea & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti: Qui quasi putrédo consuméndus sum, & quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

19. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea: * Nec aspíciat me visus hóminis.

v. De profundis clamávi ad te Dómine: Dómine, exáudi vocem meam.

Nec aspíciat me visus hóminis.

Lezione quinta. Job 14.
Omo natus de mulíere, brevi vi-H vens témpore, replétur multis misériis . Qui quass flos egréditur , & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eódem statu pérmanet, & dignum ducis super hujuscémodi aperire óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo concéptum sémine? nónne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optata véniat, sicut mercenárii dies ejus.

Re. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novissimo die.

À. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine, fuccúrre ei.

Miserére mei, dum véneris in novíssimo

die.

Lezione sesta. Job 14. c

Uis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me , & abícóndas me , donec pertránseat furor tuus, & constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi; óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

Be. Ne recordéris peccáta mea, Dómine,* Dum véneris judicare sæculum per ignem.

v. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

*. Réquiem ætérnam dona eis , Dómine :

& lux perpétua lúceat eis.

Dum véneris judicare sæculum per ignem. Poi le Laudi come di sotto a carte 43.

Per il Mercordì, e Sabbato.

Antifona . Compláceat.

SALMO 39.

David nella prima parte di questo Salmo ringrazia Dio d'averlo liberato dall'afflizione; nella seconda espone come ha implorato il soccorso di Dio. Questo Salmo nel suo senso figurato può, e deve applicarsi a Gesù Cristo paziente, e glorioso; David peccatore rappresenta Gesù Cristo carico de'nostri peccati.

Xpéctans expectávi Dóminum,

E 🥻 & inténdit mihi .

Et exaudivit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi & timébunt: * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitates, & in-sánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi. An-

Annuntiávi, & locútus fum; * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium & oblationem noluisti: * au-

res áutem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntatem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dó-

mine, tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, & ve-

ritatem tuam, * a concílio multo.

Tu áutem, Dómine, ne longè fácias miferatiónes tuas a me: * mifericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus, * comprehendérunt me iniquitates mex, & non pótui ut vidérem.

Multiplicatæ sunt super capíllos cápitis mei, * & cor meum dereliquit me.

Uffiz. de' Morti

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: *
Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul qui quærunt ánimam meam, * ut áuserant eam. Convertántur retrórsum, & revereántur, *

qui volunt mihi mala. Ferant conféstim confusiónem suam,* qui

dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur super te omnes quæréntes te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui d'sligunt salutare tuum.

Ego áutem mendícus fum & páuper : * Dóminus follícitus est mei .

Adjútor meus, & protéctor meus tu es:*
Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam, &c.

Antif. Complácear tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice. Antisona. Sana, Dómine.

S A L M O 40.

David fece questo Salmo in occasione di una malattia sofferta. Vi descrive la bontà di Dio verso di se, e la persidia de suoi nemici. Quasi sutti i Padri convengono, che David in questo Salmo sia la figura di Gesù Cristo. Vi è sopratuto rappresentato a maraviglia il tradimento di Giuda. Eátus qui intélligit fuper egénum B & & páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus .

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi. Egrediebátur foras, * & loquebátur in

idípíum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis mez , in quo sperávi: * qui edébat panes meos , magnificávit super me supplantationem . c 2

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me: * & retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me áutem propter innocéntiam suscepssti: * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Israel a saculo, & usque in saculum, * siat, siat.

Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antifona . Sitívit .

SALMO 41.

David sbandito da Saulle sospira il suo ritorno, e la veduta del Tabernacolo. Lo chiede in grazia al Signore, e si consola colla speranza di conseguirlo: in simil guisa il giuso nelle miserie della vita sospira la Celeste patria.

Uemádmodum desíderat cervus ad Q fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitivit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eft Deus tuus?

Hæc recordátus fum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, ufque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confessionis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre 'vultus mei, & Deus meus.

Ad meipium ánima mea conturbáta eft: *
proptérea memor ero tui de terra Jordánis,
& Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandavit Dóminus misericordiam suam, * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es. Quare oblitus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei.

Dum dicunt inihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * falutáre vultus mei, & Deus meus.

Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam & apparébo ante fáciem Dómini?

v. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.
 Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, tutto segreto.

Lezione settima. Job 17.

Píritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & folum mihi fúperest fepúlchrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxta te, & cujúsvis manus pugnet contra me. Dies

mei transiérunt, cogitatiónes mez distipátz sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursum post ténebras spero lucem. Si sustinéro, inférnus domus mea est, & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi, pater meus es: mater mea, & soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc przstolátio mea, & patiéntiam meam quis consíderat?

3. Peccántem me quotídie, & non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, mi-

serére mei, Deus, & salva me.

v. Deus, in nómine tuo salvum me fac, & in virtúte tua líbera me.

Quia in inférno nulla est redémptio, miferére mei, Deus, & salva me.

Lezione ottava. Job. 19. e

Elli mez, consúmptis cárnibus, adp p hæsit os meum, & derelscha sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini?

Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo sérreo, & plumbi láminâ, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quòd Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursum circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

32. Dómine, secundum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeò déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam.

v. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, & a delícto meo munda me.

Ut tu, Deus, déleas iniquitatem meam.

Lezione nona. Job 10. d

Uare de vulva eduxísti me? qui

útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non
essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum sinié-

tur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam

páululum dolórem meum, ántequam vadam, & non revértar, ad terram tenebrófam, & opértam mortis calígine: terram miféria, & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, fed fempitérnus horror inhábitat.

32. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti, & visitásti inférnum, & dedísti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in pænis tenebrárum.

v. Clamántes, & dicéntes, Advenísti Re-

démptor noster.

Qui erant in pœnis tenebrárum.

v. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis

Qui erant in pœnis tenebrárum.

Il predetto v. si dice sempre nell'. Uffizio feriale.

Il seguente dicesi solamente nel di dei Morti, e quando si dicono i tre Notturni,

come di sopra a carta 1.

32. Libera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cæli movéndi funt & terra: * Dum véneris judicáre fæculum per ignem.

†. Tremens factus sum ego, & tímeo, dum discussio vénerit, atque ventura ira.

Quando cæli movéndi sunt & terra.

*. Dies illa, dies iræ, calamitátis, & mifériæ, dies magna & amára valde.

Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

v. Réquiem ætérnam dona eis, Domine,

& lux perpétua lúceat eis.

Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: quando cæli movéndi sunt & terra: dum véneris judicáre sæculum per ignem.

ALLE LAUDI.

Antifona. Exultábunt Dómino.

SALMO 50.

David domanda a Dio perdono del fuo adulterio con Berfabea, e dell'omicidio commesso nella persona d'Oria.

Iserére mei , Deus , * secúndum magnam misericórdiam tuam .

Et secúndum multitúdinem miserationum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate mea: * &

a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognófco: * & peccátum meum contra me est femper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci:* ut justificéris in sermónibus tuis, & vin-

cas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum:* & in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * & spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua, * & Spíritum fanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam falutáris tui: * & fpíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad

te converténtur.

Líbera me de fanguínibus Deus, Deus falútis meæ: * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * & os meum

annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedissem útique, * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contritum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion,* ut ædificéntur muri Jerusalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiz, oblatiónes, & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vírulos. Réquiem ztérnam, &c. Antifona. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Antifona. Exáudi, Dómine.

SALMO 64

Il Signore fa quì parlare il popolo Giudeo, schiavo in Babilonia. Questo popolo domanda il suo ritorno in Gerusalemme, e filusimo ben presto di sustare le dolcezze della sua patria. I Giudei, schiavi de' Caldei, sono sigura de' Gentili, schiavi del demonio. Questo Salmo conviene pure a' giusti, che sospirano il sine del loro estilio sulla terra.

E decet hymnus, Deus, in Sion:*
T & tibi reddétur votum in Jerúfalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, & assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tux: * fanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus falutáris noster, * spes ómnium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtià: * qui contúrbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, & vésperè delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti cam: * mul-

tiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præpará tio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * & exulta-

tione colles accingentur.

Indúti funt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Exáudi, Dómine, oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Antifona. Me suscépit:

SALMO 62.

David, ritirato nel deserto in tempo della ribellione d'Assalonne, espone a Dio i suoi sentimenti di amore verso di lui, di riconoscenza per i di lui benesiz; e di speranza nella misericordia di lui. In tal sorma dee regolarsi il giusto nell' afflizione. Questo Salmo insegna ad ogni Cristiano come debba impiegare i primi momenti del giorno.

Eus Deus meus : * ad te de luce ví-

Sitivit in te ánima mea: * quam

multiplíciter tibi caro mea.

In terra deférta, & ínvia, & inaquófa: * fic in fancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericordia tua super

vitas : * lábia mea laudábunt te .

Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe, & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velamento alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipfi verò in vanum quæfiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò latabitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

SALMO 66.

Il Profeta David prega Dio, che si dia a conoscere a tutte le Nazioni con la venuta del Messia.

Eus misereatur nostri, & benedí-D 5 cat nobis: * illúminet vultum suum fuper nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus falutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confi-

teántur tibi pópuli omnes.

Læténtur, & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum fuum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Me suscépit déxtera tua, Dó-

Antifona. A porta inferi.

CANTICO DI EZECHIA. Isaia 38.

Il Re Ezechia avvisato della sua morte imminente dal Proseta Isaia , ottiene dal Cielo altri quindici anni di vita, e ne ringrazia Dio in questo Cantico .

Go dixi: In dimídio diérum meó-E rum * vadam ad portas ínferi .

Quæsívi resíduum annórum meórum; * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultrà, * & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de manè usque ad vésperas sínies me.

Sperábam usque ad manè, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

Offiz. de' Morti d

De manè usque ad vésperam fínies me:* ficut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes

in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in

amaritudine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, & vivisicábis me.* Ecce ia pace amarístido mea amaríssima.

Tu áutem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum óm-

nia peccáta mea.

Qûia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater s'iliis notam saciet

veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * & psalmos nostros cantábimus cun es diébus vitæ nostræ in domo Dómini. Réquiem ætérnam, &c. Antifona. A porta inferi érue, Dómine, ánimam meam.

Antifona . Omnis spíritus .

SALMO 148.

Il Profeta invita tutte le creature a lodare il Signore. E affai verismile, che questo Salmo sia stato per ringraziare Iddio del ristabilimento dell'Imperio Giudaico dopo la cattività di Babilonia: in simil forma i Cristiani liberati dal giogo del Demonio, debbono ringraziare Iddio dello stabilimento dell'Imperio di Gesù Cristo.

Audate Dóminum de cælis : * lau-L & date eum in excélsis .

Laudate eum omnes Angeli ejus:*
laudate eum omnes virtutes ejus .

Laudate eum sol, & luna: * laudate eum omnes stellæ, & lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse man-

dávit, & creáta funt.

Státuit ea in ætérnum, & in fæculum fæculi: * præcéptum pósuit, & non prætersbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyssi . d 2

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructife-

ra, & omnes cedri.

Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes,

& omnes júdices terræ.

Júvenes, & vírgines, fenes cum junióribus láudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus .

Conféssio ejus super cælum & terram:*

& exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus fanctis ejus:* fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

SALMO 149.

Il Profeta esorta i Giudei a ringraziar Dio di averli liberati dalla cattività di Babilonia; e grandi vittorie promette loro su i lor nemici. Questo Salmo nel senso sigurato conviene alla Chiesa.

Antáte Dómino cánticum no-C le vum : * laus ejus in Eccléfia fanctórum .

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in choro:* in tympa-

no, & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuetos in salútem.

Exultábunt fancti in glória: * lætabúntur

in cubílibus fuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, *

increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos Reges córum in compédibus: * & nóbiles córum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum:* glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

S A L M O 150.

Questo Salmo è un ringraziamento per le vittorie concesse à Giudei dopo il ritorno da Babilonia: ed esser deve un ringraziamento per le vittorie concesse alla Chiesa.

Audáte Dóminum in fanctis ejus:*

L laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum fecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in fono tubæ: * laudáte eum in pfaltério, & cíthara.

Laudate eum in tympano, & choro: * laudate eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis:* omnis spíritus láudet Dóminum. Réquiem &c.

Antif. Omnis spíritus láudet Dóminum.

Àudívi vocem de cælo dicéntem mihi.

y. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur. Antifona. Ego sum.

CANTICO DI ZACCARIA Luc. 1. g Zaccaria, Padre di S. Gio. Battista pronunziò questo

Cantico, subito ricuperata la parola, perduta in pena della sua incredulità. Egli vi ringrazia Iddio della venuta del Messia, e si congratula col proprio figliuolo, che ne sarà il Precursore.

Enedictus Dóminus Deus Ifrael, 🗜 B 餐 quia visitávit , & fecit redemptió-

nem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri fui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu

ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum no-

strórum liberáti, * serviámus illi.

In fanctitate, & justitia coram ipso,

ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis,* præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum córum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri:* in

quibus visitávit nos óriens ex alto.

Illuminare his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Réquiem ætérnam, &c.

Antifona. Ego sum resurrectio, & vita: qui credit in me, etiam si mórtuus fúerit, vivet: & omnis qui vivit, & credit in me, non moriérur in ætérnum.

Le preci infrascritte ne' giorni feriali si

dicono inginocchioni.

Pater noster, fegreto fino al v. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Re. Sed líbera nos a malo.

SALMO 129.

Questo Salmo risguarda i Giudei oppressi dalle miserie in Babilonia: convien pure ad ogni peccatore, che vuol placare l'ira di Dio.

E profúndis clamávi ad te, Dómi-D ne: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem

deprecatiónis meæ.

Si iniquitates observaveris, Dómine:

Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus:* spe-

rávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem,*
speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * &

copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam, &c.

v. A porta inferi.

Be. Erue, Dómine, ánimas eórum.

🌶. Requiéscant in pace . 🕦 Amen .

 Dómine, exáudi oratiónem meam. Re. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Eus, qui inter Apostólicos sacer-D dótes, fámulos tuos Pontificáli, leu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur confórtio.

Eus, véniæ largítor, & humánæ sa-D lútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc faculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis confórtium perveníre concédas.

Idélium, Deus, ómnium Cónditor 🛦 F 👪 & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remifsiónem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculórum.

B. Amen.

v. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
Et lux perpétua lúceat eis.

v. Requiéscant in pace.

R. Amen.

Nel di della Commemorazione di tutti i Morti si dice quessa sola Orazione: Fidélium, Deus, ómnium Cónditor & Redémptor, ed in fine: Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sacula saculórum.

B. Amen.

Réquiem ætérnam, &c. come di fopra.

Nel dì della morte di un Defonto, o Defonta.

Orazione.

Bíólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui, (ovvero fámulæ tuæ) N. ut defúnctus (ovvero defúncta) sæculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu véniá misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum, &c.

Nel dì dell' Anniversario:

ORAZIONE.

Eus indulgentiárum Dómine, da D animábus famulórum, famularúm que tuárum, quórum anniveríárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum, &c.

Se per uno, ovvero per una folamente si fa l'Anniversario, si dica: da ánimæ fámuli tui, ovvero fámulæ tuæ, cujus anniversárium.

Per un Vescovo Desonto?

Orazione.

Eus, qui inter Apostólicos sacerdo do do se samulum tuum N. Pontise ficáli fecísti digniráte vigére: præsta quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dominum, &c.

Per un Sacerdote Defonto si dice l'istessa Orazione, ma dove dice Pontificali, si dica

facerdotáli.

Per il Padre, o la Madre Defonta.

ORAZIONE.

😭 Eus, qui nos patrem & matrem D 🎇 honorare præcepísti : miserére cleménter ánimæ patris mei, (ovvero matris meæ) ejúsque peccáta dimítte: meque eum (ovvero eam) in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum, &c.

Per la Madre Defonta si dice l'istessa Orazione, ma dove dicesi patris mei, si dica matris mex, e nel luogo di meque eum, dicasi meque eam.

60

Per un Defonto.

ORAZIONE.

Nclína, Dómine, áurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc fæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constituas, & sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum, &c.

Per una Defonta.

ORAZIONE.

Uxsumus, Dómine, pro tua pietate miserére ánimæ fámulæ tuæ N. & a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum, &c.

Per li Fratelli Defonti, Propinqui, e Benefattori l'Orazione: Deus véniæ largítor,

come sopra a carte 57.

Per li Defonti in generale .

Orazione.

Idélium, Deus, ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remifiónem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculórum. 8. Amen.

🔻. Réquiem ætérnam dona eis , Dómine .

18. Et lux perpétua lúceat eis.

v. Requiéscant in pace. v. Amen.

SEGUENZA

DE MORTI.

Iles iræ, dies illa Solvet sæculum in favilla, Teste David cum Sibylla. Quantus tremor est futúrus. Quando Judex est ventúrus, Cuncta stricte discussivus! Tuba mirum spargens sonum Per sepúlchra regiónum, Coget omnes ante thronum. Mors stupébit & natúra Cùm resúrget creatúra Judicánti responsúra. Liber scriptus proferétur, In quo totum continétur, Unde mundus judicétur. Judex ergo cum sedébit, Quidquid latet, apparébit: Nil inúltum remanébit. Quid sum miser tunc dicturus? Quem patrónum rogatúrus, Cum vix justus sit securus?

Rex treméndæ majestátis, Qui salvándos salvas gratis, Salva me, fons pietatis. Recordare, Jesu pie, Quòd sum causa tuæ viæ, Ne me perdas illa die. Quærens me sedísti lassus; Redemísti, crucem passus: Tantus labor non sit cassus. Juste Judex ultiónis, Donum fac remissiónis, Ante diem ratiónis. Ingemísco tamquam reus: Culpâ rubet vultus meus: Supplicánti parce, Deus. Qui Maríam absolvísti, Et latrónem exaudísti, Mihi quoque spem dedisti : Preces meæ non funt dignæ; Sed tu bonus fac benignè, Ne perénni cremer igne . Inter oves locum præsta, Et ab hædis me sequéstra, Státuens in parte dextra.

Seguenza de' Morti.

Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.
Oro fupplex, & acclínis,
Cor contrítum quafi cinis,
Gere curam mei finis.
Lacrymófa dies illa,
Qua refúrget ex favílla,
Judicándus homo reus.
Huic ergo parce, Deus,
Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem.
Amen.

Tacobus Caredone pincet Bon Silvejter Pomarede jeulpjit Prostant Roma in Typographic Palearinano.

SETTE SALMI PENITENZIALI

CHE SI DICONO INGINOCCHIONI.

Antifona. Ne reminifcáris.

SALMO 6.

David abbattuto, e languente fotto il peso de' suoi peccati, e delle disgrazie, che n' erano gli esfetti, domarda a Dio d'esser liberato da' suoi mali: sentendosi poi esaudito, rimprovera a' suoi nemici che essi in vano hanno sperato la sua rovoina.

Omine, ne in furóre tuo árguas Dome: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam instrmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu

Dómine, úsquequo?

Salmi Penit.

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * falvum me fac propter misericordiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis consitébitur

tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * in-

veterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitatem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem sletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecationem meam:*
Dóminus orationem meam suscépit.

Erubéscant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valde velóciter. Glória Patri, &c.

David istruito dalla propria esperienza, contrapone la felicità di un cuor penitente all'inselicità d'un cuore indurito nel peccato. Riconosce la bontà di Diven uella sua conversione, domanda, espera d'esper liberato da suoi nemici, e pare, che intenda d'Assalonne, e de suoi partigiani. Eáti , quorum remíssæ sunt iniquitates: * & quorum tecta sunt peccáta .

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum: * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea,*
dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * &

injustitiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in

témpore opportuno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatione, quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me

a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri ficut equus, & mulus: * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum conftrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccaróris: * fperántem áutem in Dómino, mifericórdia circúmdabit.

Latámini in Dómino, & exultáte justi: * & gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri, &c.

S A L M O 37.

David perseguitato dal suo figliuolo, si studia di placare la giusticia di Dio con ricordargli le pene, che avea sin' allora sossere per i suoi peccati, e la sommissione, con cui l' avea ricevute. Spera il soccorso del Cielo contro de suoi nemici, sempre però disposto ad accertar nuovi cassighi.

Omine, ne in furóre tuo árguas Dome, * neque in ira tua corripias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi:*
& consirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ:* non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes mex supergréssa sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátx sunt super me.

Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatrices

mex, * a fácie insipiéntix mex.

Miser sactus sum, & curvátus sum usque in sinem; * tota die contristatus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus fum, & humiliatus fum nimis:

rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum:*
& gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, deres quit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * advérsum me

appropinquavérunt, & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.

Ego áutem tamquam surdus non audiébam,* & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sieut homo non áudiens, *

& non habens in ore fuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu

exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci áutem mei vivunt, & confirmáti funt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus:* ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum: * Dómine Deus salútis mex.

Glória Patri, &c.

SALMO 50.

David domanda a Dio perdono del suo adulterio con Bersabèa, e dell'omicidio commesso nella persona d'Orìa.

Herére mei , Deus , * ſecúndùm M * magnam miſericórdiam tuam . Et ſecúndùm multitúdinem miferatiónum tuárum , * dele iniquitárem meam .

Amplius lava me ab iniquitate mea: * &

a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognófco: * & peccárum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci:* ut justificéris in sermónibus tuis, & vin-

cas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum:* & in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * &

omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * & fpíritum rectum ínnova in vifcéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua, * & Spíritum fanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam falutáris tui: * & spí-

ritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de fanguínibus Deus, Deus salútis meæ:* & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * & os meum

annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem útique, * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac , Dómine , in bona voluntate tua Sion,* ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis facrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos. Glória Patri, &c.

SALMO 101.

Il Profeta fa qui parlare un Giudeo della cattività di Babilonia. Questi descrivo nella sua persona le miserie di tutto il Popolo, e prega Dio di liberarlo. La liberazione del Popolo Giudeo, e il ristabilimento di Gerusalemme, sono figura della redenzione del genere umano, e dello stabilimento della Chicsa per opera del Messia. Questo Salmo conviene ad un' Anima, che vuol nscire dalla cattività del demonio.

Omine, exáudi oratiónem meam:*

D & clámor meus ad te véniat.

in quacúmque die tríbulor, inclína ad me áurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: *
& ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussius sum ut scenum, & áruit cor meum: * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei, * adhæsit os meum carni mex.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * &

ego sicut fœnum árui.

Tu áutem, Dómine, in ætérnum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion ; * quia tem-

pus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes Reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * & vidé-

bitur in glória sua.

Respéxit in orationem humílium: * & non sprevit precem eorum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum .

Quia prospéxit de excélso sancto suo: *

Dóminus de cælo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditorum: * ut solveret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion nomen Dómini:*

& láudem ejus in Jerúfalem .

In conveniéndo pópulos in unum: * & Reges ut férviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitá-

tem diérum meórum núntia mihi .

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti, * &

ópera mánuum tuárum funt cæli.

Ipsi persbunt, tu autem permanes: * & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu áutem idem ipse es, & anni tui non desícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * & semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri, &c.

SALMO 129.

Questo Salmo risguarda i Giudei oppressi dalle miserie in Babilonia: convien pure ad ogni peccatore, che vuol placare l'ira di Dio.

E profúndis clamávi ad te , Dómi-🕽 🏗 ne: * Dómine , exáudi vocem meam.

Fiant áures tux intendéntes * in vocem deprecatiónis mez.

Si iniquitates observaveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * spe-

rávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem,* speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum mifericórdia, * &

copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, &c.

S'ALMO 142.

David scacciato da Gerusalemme, risguarda la ribellion d'Assalonne , come un giusto castigo della propria contra Dio. Va intessendo sentimenti di penitenza alla pregbiera, che fa a Dio di liberarlo da' suoi nemici. Quest' uso dee fare dell' afflizione un Cristiano.

Omine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me

in tua justitia.

Et non intres in judícium cum servo tuo:* quia non justificabitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávir me in obscúris sicut mórtuos fæculi: * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui diérum antiquorum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea ficut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

78 Sette Salmi Penitenziali.

Non avértas fáciem tuam a me: * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam

tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem:*

quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine,

vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatione ánimam meam: * & in misericordia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri, &c.

Antifona . Ne reminiscáris , Dómine , delícta nostra , vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris .

LITANIE.

Yrie eléison. K 🤁 Christe eléison. 🖎 🥝 Kyrie eléison. Christe áudi nos. Christe exaudi nos. Pater de cælis Deus, Miserére nobis. Fili Redémptor Mundi Deus, miserére nob. Spíritus sancte Deus, miserére nobis. Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis. Sancta María, Ora pro nobis. Sancta Dei Génitrix, ora. Sancta Virgo Vírginum, ora. Sancte Michael, ora. Sancte Gábriel, ora. Sancte Ráphael, ora. Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis. Omnes sancti beatorum Spirituum ordines, oráte pro nobis. Sancte Joánnes Baptísta, ora. Sancte Joseph, ora. Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte. Sancte Petre, ora. Sancte Paule, ora

80 Litanie.		
Sancte Andréa,	ora.	
Sancte Jacóbe,	ora.	
Sancte Joánnes,	ora.	
Sancte Thoma,	ora.	
Sancte Jacóbe,	ora.	
Sancte Philippe,	ora.	
Sancte Bartholomæe,	ora.	
Sancte Matthæe,	ora.	
Sancte Simon,	ora.	
Sancte Thaddae,	ora.	
Sancte Matthía,	ora.	
Sancte Bárnaba,	ora.	
Sancte Luca,	ora.	
Sancte Marce,	ora.	
Omnes sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte.		
Omnes sancti Discipuli Dómini,	oráte.	
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.	
Sancte Stéphane,	ora.	
Sancte Laurénti,	ora.	
Sancte Vincénti,	ora.	
Sancti Fabiáne & Sebastiáne,	oráte.	
Sancti Joánnes & Páule,	orate.	
Sancti Cosma & Damiáne.	oráte.	
Sancti Gervási & Protási,	oráte.	
	Om-	

t - - though

Litanie .	81
Omnes fancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustine,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martine,	ora.
Sancte Nicoláe,	ora.
Omnes sancti Pontífices & Confe	lores,
oráte pro nobis.	-
Omnes sancti Doctóres,	oráte,
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Bernárde,	ога.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francisce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levitæ,	
Omnes fancti Mónachi & Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lucía,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharina,	ora.
Salmi Penit. f	*1X 1

82 Litanie.		
Sancta Anastasía,	ora.	
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ,	oráte.	
Omnes sancti & sanctæ Dei, Inte	rcédite	
Propitius esto, Parce nobis, D	ómine.	
Propítius esto, Exáudi nos, D	ómine.	
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.		
Ab omni peccáto,	líbera.	
Ab ira tua,	líbera.	
A subitánea & improvísa morte,	líbera.	
Ab insídiis diáboli,	líbera.	
Ab ira & odio & omni mala volun-		
táte,	líbera.	
A spíritu fornicatiónis,	líbera	
A fúlgure & tempestáte,	líbera.	
A morte perpétua,	líbera.	
Per mysterium sanctæ incarnationis		
tux,	líbera.	
Per advéntum tuum,	líbera.	
Per nativitatem tuam,	líbera.	
Per baptílmum & fanctum jejúnium		
tuum,	líbera.	
Per crucem & passiónem tuam,	líbera.	
Per mortem & sepultúram tuam,	líbera.	
Per sanctam resurrectionem tuam,	líbera.	

Dinney Lingle

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera. Per advéntum Spíritus fancti Parálíbera. cliti, In die judícii, libera. Te rogámus, áudi nos. Peccatóres, Ut nobis parcas, te rogámus. Ut nobis indúlgeas, te rogámus. Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus. Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, & conferváre dignéris, te rogámus. Ut Domnum Apostólicum, & omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conservare dignéris, te rogamus. Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ humiliare dignéris, te rogamus. Ut Régibus & Princípibus Christianis pacem & veram concordiam donáre dignéte rogámus. ris, Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te rogamus. Ut nofmetiplos in tuo sancto servitio confortare, & conservare dignéris, te rogámus, áudi nos. f_2

Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érite rogámus. Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus. Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus. Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris,

te rogámus, áudi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogâmus. Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus. te rogamus.

Fili Dei ,

Agnus Dei, qui tollis peccáta Mundi, Parce nobis, Domine. Agnus Dei, qui tollis peccáta Mundi, Exau-

di nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta Mundi, Miserére nobis.

Christe exáudi nos. Christe áudi nos.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, segreto.

v. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Be. Sed líbera nos a malo.

SALMO 60.

David nella prima parte di questo Salmo ringrazia Dio d'averlo liberato dall' afflizione; nella seconda espone come ha implorato il soccorso di Dio. Questo Salmo nel suo senso figurato può, e deve applicarsi a Gesit Cristo paziente, e glorioso. David peccatore rappresenta Gesù Cristo carico de' nostri peccati.

Eus, in adjutórium meum intén-D de: * Dómine, ad adjuvándum

me festina.

Confundántur, & revereántur, * qui quærunt ánimam meam .

Avertantur retrorfum, & erubéscant, qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescéntes, * qui di-

cunt mihi: Euge, éuge. Exúltent & læténtur in te omnes qui quæ-

runt te, * & dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutare tuum.

Ego verò egénus, & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu: Dómine, ne moréris.

Glória Patri, &c.

*. Salvos fac fervos tuos.

Be. Deus meus sperántes in re.

86 Preci.

y. Esto nobis , Dómine , turris fortitúdinis.

B. A facie inimíci.

v. Nihil proficiat inimícus in nobis.

Be. Et filius iniquitatis non apponat nocére nobis.

v. Dómine, non secundum peccáta nostra fácias nobis.

Reque fecúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

v. Orémus pro Pontífice nostro N.

B. Dóminus conférvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

v. Orémus pro benefactóribus nostris.

32. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam, Amen.

v. Orémus pro fidélibus defúnctis.

Requiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

v. Requiéscant in pace. R. Amen.

v. Pro frátribus nostris abséntibus.

Re. Salvos fac fervos tuos, Deus meus, sperántes in te.

★. Mitte eis, Dómine, auxílium de ſancto.

By. Et de Sion tuére eos.

v. Dómine, exáudi oratiónem meam.

Be. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Orazioni per la remissione de peccati.

Eus, cui próprium est miseréri semper & párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, & omnes sámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tux pietátis cleménter absolvat.

Xáudi , quæfumus Dómine , fúp-E plicum preces , & confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

Neffabilem nobis, Dómine, milericórdiam tuam cleménter ofténde: ut simul nos & a peccátis ómnibus éxuas, & a pœnis, quas pro his merémur erípias. Eus, qui culpâ offénderis, pœni-D téntiâ placáris: preces pópuli tui fupplicántis propítius réspice: & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Orazione per il Papa.

Mnípotens sempitérne Deus, milerére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut te donánte, tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perfíciat.

Orazione per la Pace.

Eus, a quo sancta desidéria, recta consilia, & justa sunt ópera: da consilia, & justa sunt ópera: da consilia, & justa sunt Mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, tempora sint tua protectione tranquilla.

Orazione per la Caftità.

Re igne fancti Spíritus renes noUh ftros, & cor nostrum, Dómine:

ut tibi casto córpore serviámus,

mundo corde placeámus.

Orazione per le Anime del Purgatorio.

Idélium, Deus, ómnium Cóndi-F tor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Orazione per chieder l'ajuto Divino in ogni azione, che s'intraprende.

Ctiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, & adjuvando proséquere: ut cuncta nostra orátio, & operátio a te semper incípiat, & per te cæpta finiátur.

Orazione per li Fedeli vivi e morti.

Mnípotens sempirérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos side & ópere furúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus essúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel surúrum jam exútos córpore su

Preci.

fcépit, intercedéntibus ómnibus fanctis tuis, pietátis tux cleméntia, ómnium delictórum fuórum véniam confequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus fancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. 12. Amen.

Dómine, exáudi oratiónem meam.

Be. Et clamor meus ad te véniat.

 Exáudiat nos omnípotens, & miféricors Dóminus.

Be. Amen.

Be, Amen.

Francijius Ce/si piuseit Bononice S. Pomarede Sculpfit Prostant Rome in Typographic Puleariname.

UFFIZIO DELLO

SPIRITO SANTO. A MATTUTINO.

v. Spíritus sancti grátia illúminet sensus, & corda nostra. 12. Amen.

E si dice nel principio di tutte l' Ore *.

Omine, lábia mea apéries. R. Et os meum annuntiábit

laudem ruam.

ý. Deus, in adjutórium meum intende.

Be. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, &c. Allehíja.

Dalla Settuagesima sino alla Pasqua in luogo dell' Alleluja, si dice: Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Obis fancti Spíritus grátia fit data, N De qua Virgo vírginum fuit obumbráta,

Cùm per sanctum Angelum fuit salu-

Verbum caro factum est, Virgo fœcundáta.

Antifona. Veni, fancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium, & tui amóris in eis ignem accénde.

v. Emítte Spíritum tuum, & creabúntur.

B. Et renovabis faciem terræ.

Orémus.

Dst nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti, quæ & corda nostra cleménter expúrget, & ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, & regnat in unitate ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

By. Amen.

A PRIMA.

ỷ. Spíritus fancti, &c. ỷ.

Eus, in adjutórium meum inténde.
De se. Dómine ad adjuvándum me

Glória Patri, &c.

INNO.

E Vírgine María Christus fuit

Crucifíxus, mórtuus, atque tumu-

látus :

Refúrgens discípulis fuit demonstrárus, Et ipsis cernéntibus in cælos est elevárus. Antisona. Veni, sancte Spíritus, &c. v. Emítte Spíritum tuum, &c.

Orazione. Adsit nobis, a carte 92.

A TERZA.

Spíritus fancti, &c.

Eus, in adjutórium meum inténde.
D & 182. Dómine, ad adjuvándum me
Louis festína.
Glória Patri, &c.

Uum sanctum Spíritum Deus de-S legávit:

In die Pentecostes Apostolos con-

fortavit : Et de linguis ígneis ipsos inflammávit : Relinguere órphanos, ess denegávir

Relínquere órphanos eos denegávit. Antifona. Veni, sancte Spíritus, &c. V. Emítte Spíritum tuum, &c.

V. Emítte Spíritum tuum, &c. Orazione. Adsit nobis, a carte 92.

A S E S T A.

v. Spíritus fancti, &c. v.

Eus, in adjutórium meum inténde.
D \$2 8. Dómine, ad adjuvándum me

I N N O.

S Eptifórmem grátiam tunc accepta-S C vérunt , Quare idiómata cuncta cognové-

runt:

Ad divérsa clímata mundi recessérunt, Et fidem Cathólicam tunc prædicavérunt. Antifona. Veni, sancte Spíritus, &c. v. Emítte Spíritum tuum, &c.

Orazione. Adsit nobis, a carte 92.

ANONA.

v. Spíritus sancti, &c. v.

Eus, in adjutórium meum inténde.
Dé se. Dómine, ad adjuvándum me
Goava festína.
Glória Patri, &c.

INNO.

Píritus Paráclitus fuit appellátus,
S. Donum Dei, cháritas, fons viS. Vificátus,
Spiritális únctio, ignis inflammátus,
Septifórmis grátia, charisma vocátus.
Antisona. Veni, sancte Spíritus, &c.

†. Emítte Spíritum tuum, &c.
Orazione. Adsit nobis, a carte 92.

A VESPRO.

ỷ. Spíritus fancti, &c. ỷ.

Eus, in adjutórium meum inténde.
De se. Dómine, ad adjuvándum me
festína.
Glória Patri, &c.

Exteræ Dei dígitus, virtus spiri-De tális, Nos deféndat, éruat ab ómnibus

malis:

Ut nobis non nóceat dæmon infernális, Prótegat, & nútriat, foveátque fub alis. Antifona. Veni, fancte Spíritus, &c.

†. Émítte Spíritum tuum, &c.

V. Emitte Spiritum tuum, &c.

Orazione. Adsit nobis, a carte 92.

A C O M P I E T A.

ý. Spíritus fancti, &c. v.

Onvérte nos, Deus salutáris noster. B. Et avérte iram tuam a nobis.

v. Deus in adjutórium meum inténde. 32. Dómine, ad adjuvándum me feftína. Glória Patri, &c.

INNO.

Píritus Paráclitus nos velit juváre, S Gressus nostros régere, & illumináre,

Ut cùm Deus vénerit omnes judicáre, Nos velit ad déxteram omnes appelláre. Antifona. Veni, fancte Spíritus, &c. y. Emítte Spíritum tuum, &c. OraOrazione. Adsit nobis, a carte 92. Commendazione.

As Horas canónicas cum devotióne H ? Tibi, sancte Spíritus, pia ratione Dixi, ut nos vísites inspiratione, Et vivámus júgiter in cæli regióne, Amen.

Per impetrare la Grazia dello Spirito santo.

Eni , Creátor Spíritus, V 🏟 Mentes tuórum vísita: Imple supérna gratia,

Quæ tu creasti, péctora. Oui diceris Paraclitus, Altíssimi donum Dei,

Fons vivus, ignis, cháritas, Et spiritalis unctio.

Tu septifórmis múnere, Dígitus Patérnæ déxteræ: Tu rite promissum Patris,

Sermóne ditans gúttura. Accende lumen sénsibus, Infunde amórem córdibus, Infírma nostri córporis Virtúte firmans pérpeti. Uff. dello Sp. S.

98 Uffizio dello Spirito Santo.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus;
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Emítte Spíritum tuum, & creabúntur.

B. Et renovábis fáciem terræ.

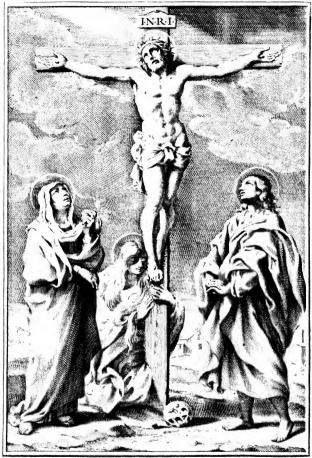
v. Dómine, exáudi oratiónem meam.

Be. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Eus, qui corda fidélium fancti Spípo de ritus illustratióne docussis da nobis in eódem Spíritu recta sapere, & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum &c. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

By. Amen.

Guidus Reni pinait Bononia S. Pomarede Sculpsit Prostant Roma in Typographio Paleariniano.

U F F I Z I O

SANTA CROCE.

v. Per signum Crucis de inimícis nostris.

Be. Libera nos, Deus noster.

E si dice nel principio di tutte l' Ore. v.

Omine, lábia mea apéries.

Be. Et os meum annuntiábit láudem tuam.

*. Deus, in adjutórium meum inténde.

ze. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri, &c.

Non si dice ne Allelúja, ne Laus tibi,

Atris fapientia, véritas Divína, P Deus homo captus est horâ matutínâ,

A notis discípulis citò derelíctus,

A Judzis tráditus, vénditus, & afflíctus. Antifona. O Crux venerábilis, quæ falútem attulísti míseris: quibus te ésferam præcóniis, quóniam vitam nobis cælitem præpárasti?

v. Adorámus te, Christe, & benedíci-

mus tibi.

Re Quia per sanctam Crucem tuam redemisti Mundum.

Orémus.

Omine Jesu Christe, Fili Dei Vivi, pone passionem, crucem, & mortem tuam inter judícium tuum & ánimam meam, nunc, & in hora mortis meæ: & mihi largíri dignéris grátiam & misericórdiam, vivis & defúnctis réquiem & véniam, Ecclésæ tuæ pacem & concórdiam, & nobis peccatóribus vitam & glóriam sempitérnam. Qui vivis, & regnas, &c.

della Santa Croce.

103

A PRIMA.

v. Per signum, &c. v.

Eus, in adjutórium meum inténde.
D s. Dómine, ad adjuvándum me

Glória Patri, &c.

INNO.

Orâ primâ Dóminum ducunt ad H H Pilátum, Et a falsis téstibus multum accu-

Catum,

Cólaphis percútiunt mánibus ligátum, Vultum Dei cónfpuunt, lumen cæli gratum.

Antifona. O Crucis victória, & admirábile fignum, in cælésti cúria fac nos captáre triúmphum.

Orazione. Domine Jesu, a carte 102.

A TERZA.

v. Per signum, &c. v.

Des, in adjutórium meum inténde.
Des se. Dómine, ad adjuvándum me

Glória, Patri, &c.

Rucifíge, crucifíge, clámitant ho

Illúsus indúitur veste purpurárum: Caput ejus púngitur coróna spinárum:

Crucem portar húmeris ad locum pœnárum.

Antifona. Funéstæ mortis damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

v. Adorámus te, Christe, &c.

Orazione. Dómine Jesu, a carte 102.

v. Per signum, &c. v.

Eus, in adjutórium meum inténde.
D p. Dómine, ad adjuvándum me
feftína.

Glória Patri, &c.

I N N O.
Orâ fextâ Jesus est Cruci concla-

Et cum latrónibus pendens est deputatus :

Præ torméntis sítiens felle saturátus: Agnus crimen díluens sic ludificátus. Antifona. Per lignum servi facti sumus, & per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos.

v. Adorámus te, Christe, &c.

Orazione. Dómine Jesu, a carte 102.

A NONA.

y. Per signum, &c. y.

Eus, in adjutórium meum inténde.

D. Dómine, ad adjuvándum me

Glória Patri, &c.

INNO

Orâ nonâ Dóminus Jesus expi-H rávit : Eli clamans spíritum Patri com-

mendávit:

Latus ejus láncea miles perforávit:

Terra tunc contrémuit, & sol obscurávit. Antisona. O magnum pietatis opus! mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua

vita fuit.

v. Adorámus te, Christe, &c.

Orazione. Dómine Jesu, a carte 102.

106

Uffizio

A VESPRO.

v. Per signum, &c. v.

Eus, in adjutórium meum inténde.

Disse. Dómine, ad adjuvándum me

Glória Patri, &c.

I N N O.

E Cruce depónitur horâ veſpertínâ:

Fortitúdo látuit in mente Divína:

Talem mortem súbiit vitæ medicína: Heu coróna glóriæ jácuit supína!

Antifona. O Crux benedícta, quæ sola fussti digna portáre taléntum Mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúscia ferens póndera: super ómnia ligna cedrórum tu sola excéssior, in qua Mundi salus pepéndir, in qua Christus triumphávit, & mors mortem superávit in ætérnum.

v. Adorámus te, Christe, &c. Orazione. Dómine Jesu, a carte 102.

· A COMPIETA.

*. Per signum, &c.

Onvérte nos, Deus salutáris no-

B. Et avérte iram tuam a nobis.
 Deus, in adjutórium meum inténde.
 Dómine, ad adjuvándum me feítína.

Glória Patri, &c.

I N N O.

Orâ completórii datur sepultúræ
H Corpus Christi nóbile, spes vitæ
futúræ:

Conditur aromate, compléntur Scripturæ:

Jugis sit memória mortis suæ duræ.

Antifona. Salvátor Mundi, salva nos, qui per Crucem & sánguinem tuum redemísti nos: auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

*. Adorámus te, Christe, & benedícimus tibi.

Be. Quia per sanctam Crucem tuam redemisti Mundum.

Orazione. Dómine Jesu, a carte 102.

108 Uffizio della Santa Croce.

Commendazione .

As Horas canónicas cum devotióne H Tibi, Christe, récolo pia ratióne: Ut qui pro me passus es amóris ardóre,

Sis mihi solátium mortis in agóne, Amen.

PIANTO

DELLA

B. VERGINE MARIA.

Tabat Mater dolorósa
S M Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Físius.
Cujus ánimam geméntem,
Contristátam & doléntem
Pertransívit gládius.
O quam tristis & afflicta

O quàm triftis & afflicta Fuit illa benedicta Mater Unigéniti!

Quæ merébat & dolébat; Pia Mater dum vidébat Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo qui non fleret, Matrem Christi si vidéret In tanto supplício?

Quis non posset contristári, Christi Matrem contemplári Doléntem cum Fílio? 10 Pianto

Pro peccátis suæ Gentis Vidit Jesum in torméntis, Et flagéllis súbditum. Vidit suum dulcem Natum Moriéndo desolátum, Dum emísit spíritum. Eja Mater fons amóris, Me sentíre vim dolóris Fac, ut tecum lúgeam. Fac, ut árdeat cor meum In amándo Christum Deum; Ut sibi compláceam. Sancta Mater, istud agas, Crucifíxi fige plagas Cordi meo válidè. Tui Nati vulneráti, Tam dignáti pro me pati, Pœnas mecum dívide. Fac me tecum piè flere, Crucifíxo condolére, Donec ego víxero. Juxta Crucem tecum stare; Et me tibi sociáre In planctu desídero.

Virgo vírginum præclára, Mihi jam non sis amára, Fac me tecum plángere

Fac me tecum plangere.
Fac, ut portem Christi mortem,

Passiónis fac consórtem,

Et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári, Fac me Cruce inebriári,

Et cruóre Fílii.

Flammis ne urar fuccénfus, Per te, Virgo, fim defénfus In die judícii.

Christe, cùm sit hinc exíre, Da per Matrem me veníre

Ad palmam victóriæ.

Quando corpus moriétur, Fac, ut ánimæ donétur Paradísi glória.

Amen.

Y. Tuam ipsíus ánimam dolóris gládius pertransívit.

v. Ut reveléntur ex multis córdibus co-

gitatiónes.

Orémus.

Ntervéniat pro nobis, quæsumus I Dómine Jesu Christe, nunc & in hora mortis nostræ apud tuam cleméntiam beata Virgo María Mater tua cujus sacratístimam ánimam in hora tuæ pastiónis dolóris gládius pertransívit. Per te Jesu Christe Salvátor Mundi: Qui cum Patre & Spíritu sancto vivis, & regnas in sæcula sæculórum.

Amen.

IL FINE.